

בתי המשפט

תק 000505/07		בית משפט לתביעות קטנות אשדוד	
02/07/2008	תאריך:	כב' השופט גיל דניאל	בפני:

התובעת

אהרונוב בלה

בעניין:

נ ג ד

הנתבעת

עיסקה טובה סחר ושיוק בע"מ

מיני-רציו:

* השבת סכומים שנגבו עבור חברות במועדון חברים של חברת שיווק ישיר

* חוזים – תרופות – השבה

.

תביעה להשבת סכומים שנגבו ע"י הנתבעת עבור חברות במועדון לרוכשי מוצרים מהנתבעת.

.

ביהמ"ש קיבל את התביעה וקבע:

בנסיבות המקרה דנן, התובעת לא נתנה הסכמתה לחיובה בתשלום דמי חבר בגין הצטרפות למועדון לרכישת מוצרים מהנתבעת, ועל כן היא זכאית להחזר הסכום שנגבה ממנה ללא הסכמתה.

העובדה שהתובעת קיבלה לידיה את המתנות שנשלחו אליה לאחר הצטרפותה למועדון לא מהווה הסכמה של התובעת לתשלום דמי חבר או ראייה להסכמתה לשלם עבור הצטרפותה כחברת מועדון בנתבעת.

היה על הנתבעת לציין במסמך אשר נשלח לתובעת בעת הצטרפותה כחברה במועדון, וזאת באופן ברור, כי החברות במועדון והזכאות למתנות מותנית בתשלום דמי חבר.

לפיכך, דין ההתקשרות בין הצדדים לעניין צרופה של התובעת לחברות במועדון תמורת תשלום להתבטל. על הנתבעת להשיב לתובעת את כל הסכומים אשר נגבו ממנה כדמי חבר. יש להפחית מסכום ההשבה את ערכם של ההטבות והמתנות שקיבלה התובעת בגין הצטרפותה למועדון.

פסק דין

בפני תביעה להשבת סכומים שנגבו על ידי הנתבעת מהתובעת בקשר לחברות במועדון לרוכשי מוצרים מהנתבעת.

התובעת טוענת כי עת התברר לה כי הנתבעת גובה ממנה כספים עבור חברות במועדון הנתבעת, ללא הסכמתה, פנתה לנתבעת להחזיר הכספים אולם לא נענתה. לטענת התובעת, היא לא הסכימה לשלם כספים עבור חברות במועדון. עוד טוענת, כי לא חתמה על חוזה התקשרות להצטרפות למועדון. התובעת מוסיפה וטוענת, בכתב התביעה, כי לא הוסבר לה דבר על גביית דמי חבר בגין הצטרפות למועדון. בתביעתה דורשת התובעת לקבל החזר התשלום שגבה ממנה ופיצוי בגין עוגמת הנפש שנגרמה לה.

בכתב ההגנה טענה הנתבעת, כי ביום 13.9.2006 פנתה התובעת לנתבעת להזמנת מוצר ובמעמד ההזמנה צורפה התובעת כחברת מועדון, בתמורה לתשלום בסך 999 ₪ וקיבלה מתנות בשווי דמי החבר ששילמה. לטענתה, לחבילה שנשלחה לתובעת ואשר אותה קיבלה צורפה חשבונית עם פירוט בגין חיוב המוצרים ונוהל החזרות לביטול. כן טוענת הנתבעת, כי לאחר ביצוע המנוי, קיבלה התובעת דיוור כחברת מועדון ואף מימשה זכויות למתנות המנוי.

בנוסף לכך טוענת הנתבעת, כי היות והתובעת הינה לקוחה וותיקה ומבצעת הזמנות בתדירות גבוהה ונוהל הביטול מופיע על גבי כל קטלוג שמקבלת התובעת והן על כל חשבונית, תמונה פנייתה של התובעת אליה. כן השימוש במנוי כחבר מועדון במשך קרוב לשנה מעיד על כך כי הדבר נעשה בהסכמה הדדית. מוסיפה הנתבעת וטוענת כי הציעה פשרה לתובעת לצורך ביטול התביעה.

בכתב ההגנה המתוקן שהגישה הנתבעת נטען, כי התובעת זוכתה על ידי חברת האשראי וזאת לאחר שהתובעת הצהירה כי לא קיבלה חבילת משלוח מהנתבעת, ולאחר שהתברר כי התובעת אכן קיבלה המשלוח, בוטלה הפשרה שהוצעה.

כתגובה לכתב ההגנה המתוקן טענה התובעת, כי מעולם לא הכחישה כי קיבלה חבילת משלוח מהנתבעת. לטענתה, לא קיבלה כל זיכוי מחברת האשראי אשר אף ממשיכה לגבות ממנה כספים.

בדיון שנערך בפני העידה התובעת, כי מבצעת עסקאות טלפוניות לרכישת מוצרים מהנתבעת מזה זמן רב ובכל הזמנה שילמה את עלות המוצר ואת דמי משלוח בלבד. לעדותה, לא ידעה כי עליה לשלם עבור החברות במועדון ואף לא חתמה על כל מסמך שיש בו כדי להתיר לנתבעת לגבות ממנה כספים.

התובעת העידה, כי בשלב מסוים גילתה כי הנתבעת גובה מחשבונה תשלום חודשי, המסתכם בסך כולל של כ- 1,000 ₪. היא לא ידעה עבור מה נגבים הכספים ופנתה לנתבעת לקבלת הסבר. במענה לפנייתה נאמר לה כי מדובר בדמי חבר.

לשאלת נציגת הנתבעת, האם קיבלה מהנתבעת מתנות על רקע חברותה במועדון, השיבה התובעת כי אכן קיבלה מתנות, אך לא ידעה שהיא צריכה לשלם עבור חברות במועדון. התובעת הודיעה, כי מוכנה

להחזיר לנתבעת את המתנות שנשלחו לה. עוד טענה כי המתנות שנשלחו לה לא היו איכותיות, וכך לדוגמא, המגהץ ומכשיר עיסוי שנשלחו לה, כבר לא פועלים.

נציגת הנתבעת טענה, כי לחבילת המשלוח צורפה חשבונית אשר על התובעת הייתה החובה לבדוקה והיה ביכולתה לבטל את העסקה תוך 14 יום מקבלת המוצר. לטענתה, חברי מועדון מקבלים מתנה בשווי דמי החבר ואכן התובעת קיבלה מגהץ קיטור אשר שווי 697 ₪, כיסוי מיטה זוגי וידית עיסוי מתקפלת. כמו כן, החברות במועדון מקנה מתנות במשך שנה וכן מתנה בכל הזמנה. היה על התובעת לדעת, כי משלוח המתנות כרוך בתשלום דמי חבר והיה בידיה לבדוק את חיוביה בחשבון הבנק.

בנה של התובעת טען, כי קיבל מהנתבעת את אותה ההצעה שקיבלה אימו כחברת מועדון, לקבלת מתנה תמורת 50 ₪, וזאת מבלי להיות חבר מועדון.

לאחר שבחנתי את טענות הצדדים והתרשמתי מהעדויות ולאחר שעיינתי בכתבי הטענות ובמסמכים המצורפים, הנני קובע, כי בנסיבות המקרה דנן, לא נתנה התובעת הסכמתה לחיובה בתשלום דמי חבר בגין הצטרפות למועדון לרכישת מוצרים מהנתבעת, ועל כן זכאית להחזיר הסכום שנגבה ממנה, ללא הסכמתה.

לנוכח התרשמותי מהתובעת ומעדותה, אני מקבל את עדותה של התובעת, לעניין השיחה הטלפונית של הזמנת מוצר, מועד בו נענתה להצעת הנתבעת להצטרף למועדון הנתבעת, מבלי שהובהר לה כי ההצטרפות כרוכה בתשלום דמי חבר. שוכנעתי, כי אילו היה נאמר לתובעת, באופן מפורש, כי עליה לשלם סך של כ- 1,000 ₪, בגין הצטרפות למועדון, לא היתה נותנת לכך את הסכמתה.

לאחר השיחה הטלפונית האמורה, נשלח לתובעת משלוח, הכולל את המוצר שהזמינה וכן מספר מתנות, כגון מגהץ קיטור וכיסוי מיטה.

הנתבעת צרפה לכתב ההגנה חשבונית, אך לא הוכח כי החשבונית אכן נמסרה לידיה של התובעת, וממילא, לא הוצגה חתימתה של התובעת על החשבונית או על כך מסמך אחר, ממנו עולה כי התובעת ידעה שהיא חייבת בתשלום סך של כ- 1,000 ₪, בגין חברות במועדון.

עם זאת, התובעת מודה כי קיבלה לידיה את המוצר שהזמינה וכן את המתנות, ויש לבחון את השאלה, האם יש בכך להעיד על כך גם ידעה שתחויב, בקשר למתנות, בתשלום דמי חבר במועדון אליו צורפה. אני סבור, כי התשובה לשאלה זו היא בשלילה.

מעדותה של התובעת וכן מהמסמכים שהוגשו לעיוני עולה, כי התובעת התקשרה לנתבעת לשם הזמנת מוצר ובמסגרת שיחה טלפונית זו הוצע לה להצטרף למועדון הנתבעת. התובעת הסכימה להצטרף לאחר ששוכנעה כי תקבל מתנות אך לא הובהר לה כי עליה לשלם עבור החברות במועדון. התובעת קיבלה את המתנות, תוך שהניחה, כי אכן מדובר במתנות שנשלחו לה על ידי התובעת, והיא אינה צריכה לשלם עבורן.

רק בהמשך, גילתה התובעת, כי הנתבעת מחייבת אותה בדמי חבר, וביקשה לבטל החיוב. בהקשר זה, אני מקבל את עדותה של התובעת, לעניין הגילוי המאוחר של התשלום הנגבה ממנה.

העובדה שהתובעת קיבלה את המוצרים (מתנות) לידיה לא מהווה הסכמה של התובעת לתשלום דמי חבר וגם לא מהווה ראייה לכך שהתובעת הסכימה לשלם עבור הצטרפותה לחברת מועדון בנתבעת. גם הנתבעת אינה טוענת, כי מדובר במוצרים שנשלחו לתובעת לפי הזמנתה, תוך חיובה בתשלום בגין אותם מוצרים, אלא כי מדובר במתנות. לפיכך, קבלת המוצרים (המתנות) מהווה הסכמה מצד התובעת לקבלת המוצרים במתנה, אך לא לחיובה בדמי חבר. עצם קבלת מתנות מהנתבעת גם אינה מהווה ראיה לכך שהתובעת הסכימה לשלם דמי חבר עבור הצטרפות למועדון. התובעת היתה רשאית להבין, וכך הבינה, כי היא מקבלת מתנות מהנתבעת, היינו – ללא כל תשלום מצידה. כך הדברים לגבי אותן מתנות שנשלחו לתובעת בתחילה, וכך גם לגבי מתנות שנשלחו לתובעת במועד מאוחר יותר.

יצוין, כי לאחר קיום הדיון הנתבעת הגישה מסמך אשר נשלח לטענתה לתובעת ובו מפורטות ההטבות להן זכאית התובעת לאור הצטרפותה לחברת מועדון.

בחינת המסמך מעלה כי אמנם מפורטות בו ההטבות להן זכאית התובעת כחברת מועדון בנתבעת, אולם בשום מקום באותו מסמך לא נאמר כי הזכאות למתנות חבר המועדון מותנית בתשלום דמי חבר מועדון.

היה על הנתבעת לציין במסמך אשר נשלח לתובעת, בעת הצטרפותה לחברה במועדון, וזאת באופן ברור, כי החברות במועדון והזכאות למתנות מותנית בתשלום דמי חבר. כל זאת כאשר ידוע, כי כיום ישנם מועדונים רבים אשר ההצטרפות להם אינה כרוכה בתשלום דמי חבר.

לפיכך, דין ההתקשרות בין הצדדים, לעניין צרופה של התובעת לחברות במועדון, תמורת תשלום, להתבטל.

כיוצא מכך, על הנתבעת להשיב לתובעת את כל הסכומים אשר נגבו ממנה, כדמי חבר במועדון.

מנגד, על התובעת להשיב לנתבעת את כלל ההטבות והמתנות שקיבלה, בגין הצטרפותה למועדון. אין להתעלם מהעובדה כי התובעת אכן קיבלה לידיה מוצרים אשר הינם בעלי ערך כספי, ולנוכח ביטול הצטרפותה למועדון והחזר הכספים שנגבו, עליה להשיבם לידי הנתבעת. התובעת הסכימה להשבה זו, אך הנתבעת לא הסכימה לכך, ולנוכח חלוף הזמן שעבר מיום קבלת המוצרים אצל התובעת ועד היום, גם לא מצאתי שיש מקום להורות על השבתם בפועל. לפיכך, יש להפחית מסכום ההשבה לו זכאית התובעת את ערכם של המוצרים.

לשם כך נדרש בית המשפט לאמוד את ערך המוצרים. הנתבעת טענה כי ערך המוצרים זהה לסך התשלום בגין חברות במועדון. לא אוכל לקבל טענה זו, הואיל וזו לא נתמכה בכל ראיה. בהיעדר כל ראיה, על בית המשפט להעריך את ערכם על דרך האומדן, תוך התחשבות בנסיבות העניין.

על רקע המפורט לעיל, אני קובע את סכום התשלום המגיע לתובעת מהנתבעת בדרך של אומדנא, ובמקום ההחזר המלא על הסך של 999 ₪, לנוכח הפחתת ערך המתנות, אני מעמיד את התשלום לתובעת על סך של 300 ₪.

הנתבעת תשלם לתובעת, תוך 30 יום, את הסכומים הבאים:

הנתבעת תשלם לתובעת סך של 300 ₪, בצרוף הפרשי הצמדה וריבית כדין, החל ממועד הגשת התביעה, יום 30.5.07 ועד למועד התשלום בפועל.

בנוסף, הנתבעת תשלם לתובעת סך של 50 ₪, אגרת בית משפט, כשסך זה נושא הפרשי הצמדה וריבית כדין, החל ממועד הגשת התביעה, ועד למועד התשלום בפועל.

כמו כן, הנתבעת תשלם לתובעת סך של 250 ₪, בגין הוצאות משפט, כשסך זה נושא הפרשי הצמדה וריבית כדין, החל מהיום ועד למועד התשלום בפועל.

ניתן היום כ"ט בסיון, תשס"ח (2 ביולי 2008) בהעדר הצדדים. המזכירות תמציא העתקים לצדדים. זכות להגשת בקשת רשות ערעור תוך 15 יום לבית משפט מחוזי באר-שבע.

גיל דניאל 54678313-505/07

גיל דניאל - שופט

000505/07 תק 339

נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה